

ปัญหาการตีความหมายการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในคดีค้ามนุษย์
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551
PROBLEMS IN INTERPRETING ILLEGAL SEXUAL EXPLOITATION IN
HUMAN TRAFFICKING CASES ACCORDING TO THE PREVENTION
AND SUPPRESSION OF HUMAN TRAFFICKING ACT 2008

¹สุรชัย พ่วงชูศักดิ์, ²วาทีน หนูเกื้อ และ ³จเร พันธุ์เปรื่อง

¹Surachai Phuangchoosakdi, ²Watin Nookua and ³Charae Panpruang

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, ประเทศไทย
Bangkokthonburi University

¹Attorneysp@yahoo.com

Received: December 3, 2023; **Revised :** March 2, 2024; **Accepted :** April 30, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องปัญหาการตีความหมายการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในคดีค้ามนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาทางแก้ไขประเด็นปัญหาการกำหนดนิยามการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการตีความหมายการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทยซึ่งน่าจะยังไม่เพียงพอ ผลการศึกษา 1) พบว่า การใช้มาตรการกฎหมายนิยามความผิดทางฐานการค้ามนุษย์ทางเพศของประเทศไทยนั้นเน้นหลักการตามตัวบทกฎหมายที่จะต้องมียอดประกอบความผิดอาญาที่เกิดขึ้นโดยเจตนาของผู้กระทำผิดในการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบโดยตรงเสียก่อน จึงจะถือว่าเป็นความผิดฐานการค้ามนุษย์ทางเพศ ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 777/2556 ของประเทศไทยที่เคยตัดสินมาแล้ว 2) พบว่า มีแนวทางความแตกต่างของการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการตีความหมายการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในต่างประเทศ ในส่วนของตัวบท

¹ อาจารย์ ดร. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

³ อาจารย์ ดร. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

กฎหมายที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ทางเพศของต่างประเทศซึ่งไม่ว่าจะเป็นประเทศที่มีแนวคิดแบบคอมมอนลอว์หรือแบบซีวิลลอว์ก็ตามล้วนแล้วแต่มีทิศทางเดียวกัน โดยส่วนใหญ่จะกำหนดตัวบทกฎหมายให้สอดคล้องกันกับแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่สร้างขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ข้อ 3 (a) (Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime Article 3-Use of terms For the purposes of this Protocol) โดยเฉพาะในส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบที่ว่า การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น 3) พบว่า ถ้าหากว่าประเทศไทยมีการนำแนวคิดนี้มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมใช้ในตัวบทกฎหมายตามมาตรา 6 และ มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ของประเทศไทยแล้ว ก็น่าจะทำให้นิยามความหมายการค้ามนุษย์โดยเฉพาะการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบเพียงพอและมีความสอดคล้องเหมาะสม

คำสำคัญ: แนวทางการตีความ, การค้าประเวณี, การค้ามนุษย์ทางเพศ, เหลือการค้ามนุษย์ทางเพศ

Abstract

The Research article on the problem of interpreting illegal sexual exploitation in human trafficking cases. According to the Prevention and Suppression of Human Trafficking Act of 2008, the objective is to study and find a solution to the problem of defining human trafficking regarding the interpretation of illegal sexual exploitation in the Thai legal system, which is likely still lacking. The results of the study 1) found that the use of legal measures to define the offense of sex trafficking in Thailand emphasizes the principle of the law that there must be a criminal element that occurs with the intention of the perpetrator to seek direct illegal sexual benefits first Therefore it will be considered a sex trafficking offense. According to the Supreme Court Judgment No. 777/2013 of Thailand that has been decided in the past, 2) it was found that there are different approaches to the use of human trafficking legal measures regarding the interpretation of illegal sexual exploitation in foreign countries. As for the laws regarding sex trafficking in foreign countries, whether they are countries with a common law concept or a civil law concept, they all have the same direction. The majority of cases will harmonize the provisions of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, 2000, Article 3(a) (Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons Especially). Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime Article 3-Use of terms For the purposes of this Protocol), especially in relation to the issue of sexual exploitation that:

Exploiting at least includes the act of illegally exploiting the prostitution of another person. 3) It was found that if Thailand were to bring this concept to amend and add to the law according to Section 6 and Section 7 of the Prevention and Suppression of Human Trafficking Act 2008 of Thailand. It should make the definition of human trafficking, especially illegal sexual exploitation, adequate and consistent.

Keywords: Interpretation Guidelines, Prostitution, Sex Trafficking, Sex Trafficking Victims

บทนำ

ปัญหาการค้ามนุษย์ถือเป็นปัญหาสำคัญของนานาชาติและรวมถึงประเทศไทยด้วย เมื่อปี พ.ศ. 2561 จากสถานการณ์การค้ามนุษย์ของประเทศไทยนั้นถูกพิจารณาและจัดอยู่ในกลุ่ม-tier 2 เป็นบัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามอง (Tier 2 Watch List) จากรายงานการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. 2561 ของสถานทูตสหรัฐอเมริกาและสถานกงสุลในประเทศไทย โดยในรายงานระบุว่า ประเทศไทยเป็นทั้งประเทศต้นทาง ประเทศปลายทาง และรวมถึงประเทศทางผ่านสำหรับการค้าประเวณี ไม่ว่าจะเป็นค้าผู้ชาย ค้าผู้หญิง และเด็ก รวมทั้งการบังคับใช้แรงงาน โดยเฉพาะปัญหาการค้ามนุษย์ทางเพศ ซึ่งพบปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากแนวทางการใช้มาตรการกฎหมายการค้ามนุษย์ทางเพศของประเทศไทยนั้นยังคงไม่สอดคล้องกับของต่างประเทศที่ใช้กัน ตามที่ได้เคยปรากฏตามแนวคิดของศาลประเทศตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 777/2556 ที่มีมุมมองการตัดสินคดีและให้เหตุผลเกี่ยวกับการกระทำผิดว่า ทางคดีปรากฏข้อเท็จจริงแต่เพียงว่า ผู้กระทำผิดไม่มีส่วนร่วมรู้เห็น ร่วมวางแผนหรือเกี่ยวข้องกับการที่เหยื่อซึ่งเป็นผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้เยาว์ในการชักชวนหรือใช้อุบายหลอกลวงเพื่อค้าประเวณี ซึ่งข้อเท็จจริงในคดีปรากฏแต่เพียงว่าผู้กระทำผิดเพียงแต่รับตัวขึ้นรถยนต์กระบะของผู้กระทำผิดและพาเข้าโรงแรมสองพี่น้องริมธารโดยมีเพียงเจตนาเพื่อจะได้ร่วมประเวณีเท่านั้น จึงไม่เป็นการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่นของความหมายของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 จึงไม่เป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบไม่เป็นกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ซึ่งผู้ศึกษามีความเห็นว่ กรณีน่าจะยังมีประเด็นปัญหาอยู่ ได้แก่ 1) การกำหนดนิยามความหมายที่ยังคงเป็นปัญหาในการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทย 2) แนวทางการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในระบบกฎหมายไทยกับต่างประเทศยังคงไม่สอดคล้องตรงกัน 3) ควรใช้แนวทางใดในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ทางเพศโดยมิชอบเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในระบบกฎหมายไทยดังกล่าวให้เพื่อสอดคล้องเหมาะสม ฉะนั้น จึงควรศึกษาหาแนวทางใหม่เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขบังคับให้สอดคล้องเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการคุ้มครองเกี่ยวกับการตีความการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการใช้มาตรการทางกฎหมายการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในระบบกฎหมายไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อวิเคราะห์แนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในระบบกฎหมายไทย
4. เพื่อนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในระบบกฎหมายไทยเพื่อให้สอดคล้องกับต่างประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary research) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับแนวทางในการตีความหมายการคุ้มครองทางเพศโดยเฉพาะ โดยศึกษาวิจัยจากแหล่งข้อมูลจากการรวมข้อมูลทางสถิติของเว็บไซต์ของสหประชาชาติ (UN) คำพิพากษาศาลฎีกาจากกองทุนผู้พิพากษาศาลฎีกาของประเทศ บทความ หนังสือ ตำรา วารสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองในส่วนของแนวคิดที่มาตรการออกกฎหมายกับแนวทางคำตัดสินของศาลในคดีคุ้มครองของต่างประเทศซึ่งปรากฏแหล่งข้อมูลบนเว็บไซต์ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ สรุปผล และนำเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมต่อไป

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทยนั้น (สุพิศ ปราณีตกพลกรัง, 2559, น. 8-24) พบว่า การกำหนดนิยามการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทยนั้นมิได้มองว่า ความผิดทางฐานคุ้มครองทางเพศของประเทศไทยนั้น จะต้องมียุติการประกอบความผิดที่เกิดขึ้นโดยเจตนาในการกระทำผิดแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศประกอบด้วยจึงจะผิดฐานคุ้มครองทางเพศ ซึ่งความผิดผิดแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศนั้นเป็นความผิด อันได้แก่ ความผิดทางอาญาเกี่ยวกับทางเพศทั้งหมดได้แก่ ฐานข่มขืนกระทำชำเรา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคหนึ่ง วรรคสอง มาตรา 277 วรรคหนึ่งถึงวรรคสี่ กระทำอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 281 เป็นรัฐระจัดหาเพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 282 มาตรา

283 มาตรา 283 ทวิ มาตรา 284 มาตรา 285 มาตรา 285/1 การแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยการค้าประเวณี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 286 มาตรา 287 มาตรา 287/1 มาตรา 287/2 การแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยรูปแบบอื่น (กฎหมายดิจิทัล) ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3 มาตรา 11 มาตรา 14 มาตรา 15 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 มาตรา 42 (2) (8) พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 19 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3 (2) มาตรา 5 มาตรา 6 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 14 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 25 ดังกล่าว เพราะว่า ความผิดดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นความผิดที่มีความเกี่ยวพันกันและเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ การค้ามนุษย์ทางเพศที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ตามมาตรา 4 ประกอบ มาตรา 6 ว่าเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของความผิดการค้ามนุษย์ทางเพศของประเทศไทย ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญในการใช้มาตรการทางกฎหมายในการตีความ การค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทย เพราะว่า หากเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงที่ไม่สามารถนำสืบพยานให้ปรากฏได้ว่า ผู้กระทำผิดได้กระทำความผิดอาญาดังกล่าวได้จริง ทั้งที่ผู้กระทำผิดน่าจะควรรู้หรือตระหนักรู้ได้อยู่แล้วว่าเหยื่อผู้เสียหาย น่าจะถูกเอาเปรียบจากการค้ามนุษย์ทางเพศ ก็ทำให้ผู้กระทำผิดไม่มีความผิดฐานค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์ที่ 2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบแนวทางการใช้ มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในระบบ กฎหมายไทยและต่างประเทศนั้น พบว่า แนวทางการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์ เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในต่างประเทศในส่วนของตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวกับการค้า มนุษย์ทางเพศของต่างประเทศส่วนใหญ่ (วรรณวิภา เมืองถ้ำ, 2563, น. 13-1-13-60) จะเน้นให้ นิยามความหมายในตัวบทกฎหมายในแนวทางว่า การแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของ การค้ามนุษย์ทางเพศ เป็นการกระทำของบุคคลที่กระทำการรับสมัครการขนส่งการถ่ายโอนหรือ การเก็บหรือรับบุคคลที่มีหรือไม่มีความยินยอมหรือความรู้ของเหยื่อเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ หรือการค้าประเวณีของผู้อื่นหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่นๆโดยเอาเปรียบผู้อื่น โดยเฉพาะเหยื่อค้ามนุษย์ และในส่วนของมุมมองของการตัดสินของศาลต่างประเทศ (9th Cir. 2013) ก็จะมีมุมมองเหมือนกันกับตัวบทกฎหมายว่า ผู้กระทำผิดไม่จำเป็นต้องรู้แต่ควรตระหนักว่า ควรจะรู้ได้อยู่แล้วว่า การกระทำที่ขนส่งเหยื่อให้บุคคลอื่นนั้นน่าจะมีการเอาเปรียบเหยื่อจากการ แสวงหาประโยชน์ทางเพศอยู่แล้ว (United States v. Jones, 2013) (United Nations Office on Drugs and Crime, 2013) อันครบองค์ประกอบความผิดฐานค้ามนุษย์แล้ว (The U.S. Government Printing Office, n.d., p. 1463) ซึ่งมีความสอดคล้องกันกับแนวคิดของอนุสัญญา สหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ในประเด็น ส่วนเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ ยึดหลักแนวคิดว่า การแสวงหาประโยชน์ อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของ

บุคคลอื่นด้วย ซึ่งตามแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์การ ค.ศ. 2000 นี้ถือสหประชาชาติให้ถือเป็นมาตรการทางกฎหมายเพื่อบังคับใช้เกี่ยวกับการบังคับใช้กระทำความผิดฐานการค้ามนุษย์ ซึ่งมีความแตกต่างจากประเทศไทย เพราะประเทศไทยได้กำหนดนิยามการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยมีมุมมองว่าความผิดฐานการค้ามนุษย์ทางเพศของประเทศไทยนั้น จะต้องมียุติกรรมประกอบความผิดที่เกิดขึ้นโดยเจตนาในการกระทำความผิดแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศประกอบด้วยจึงจะผิดฐานการค้ามนุษย์ทางเพศ ซึ่งไม่ได้อาศัยการกระทำความผิดของบุคคลอื่นร่วมอยู่ด้วย ฉะนั้น เมื่อผู้กระทำความผิดไม่มีเจตนา ร่วมกับกับผู้กระทำความผิดคนอื่นก็มีผลทำให้ไม่ครบองค์ประกอบความผิดเพราะขาดเจตนากระทำความผิด จึงไม่ต้องรับผิดฐานการค้ามนุษย์ทางเพศ เพราะว่า ไม่ถือว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบตามกฎหมายประเทศไทย

วัตถุประสงค์ที่ 3 จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเพื่อวิเคราะห์แนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในระบบกฎหมายไทยนั้น พบว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในระบบกฎหมายไทยนั้น จากการวิเคราะห์ความแตกต่างในตัวบทกฎหมายดังกล่าวแล้ว ในตัวบทกฎหมายตามมาตรา 6 และ มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ของประเทศไทยนั้นน่าจะยังขาดตัวบทถ้อยคำจากแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์การ ค.ศ. 2000 ในส่วนที่ว่า “การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น” ดังกล่าวนี ซึ่งในตัวบทต่างประเทศล้วนมีตัวบทแนวนี้ประกอบอยู่ด้วย เพราะว่า การที่มีคำจำกัดความให้รวมถึงการกระทำความผิดการค้าประเวณีของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย ก็ย่อมทำให้การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบซึ่งสามารถครอบคลุมถึงผู้ร่วมกระทำความผิดคนอื่นได้ เพราะ มีการส่งต่อเหยื่อซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกันในการกระทำความผิดการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์ที่ 4 จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเพื่อนำเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในระบบกฎหมายไทยเพื่อให้สอดคล้องกับต่างประเทศนั้น พบว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในระบบกฎหมายไทยเพื่อให้สอดคล้องกับต่างประเทศนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า จะต้องนำแนวทางจากการวิเคราะห์ความแตกต่างในตัวบทกฎหมายดังกล่าวแล้วที่ไม่มีในตัวบทกฎหมายตามมาตรา 6 และ มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ของประเทศไทย โดยนำแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์การ ค.ศ. 2000 ในส่วนที่ว่า “การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น ” ดังกล่าวนี มาปรับใช้เพิ่มเติมตัวบทกฎหมายตามมาตรา 6 และ มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ของประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับต่างประเทศซึ่งล้วนมีตัวบทแนวคิดนี้ประกอบอยู่

ด้วย โดยเฉพาะการที่น่าจะต้องมีคำจำกัดความระบุให้รวมถึงการกระทำผิดการค้าประเวณีของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบให้สามารถครอบคลุมถึงผู้ร่วมกระทำผิดคนอื่นได้และมีผลทำให้ศาลประเทศไทยก็สามารถตัดสินได้ครอบคลุมถึงความผิดฐานค้ามนุษย์ได้อย่างเหมาะสม โดยที่ไม่ต้องคำนึงถึงเจตนาของผู้กระทำผิดดั้งเดิมอีก เพราะตัวบทกฎหมายตีความหมายครอบคลุมแล้ว

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การกำหนดนิยามการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของระบบกฎหมายประเทศไทยนั้นมีมุมมองว่า ความผิดฐานค้ามนุษย์ทางเพศโดยมิชอบของประเทศไทยนั้น จะต้องมียุติประกอบความผิดอาญาดังกล่าวที่เกิดขึ้นโดยเจตนาในการกระทำผิดแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบประกอบด้วยจึงจะเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ทางเพศ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญในการใช้มาตรการทางกฎหมายในการตีความการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทย เพราะว่า หากเป็นกรณีข้อเท็จจริงที่ไม่สามารถนำเสนอสืบพยานให้ปรากฏได้ว่า ผู้กระทำผิดได้กระทำผิดอาญาดังกล่าวได้จริง ทั้งที่ ผู้กระทำผิดน่าจะควรรู้หรือตระหนักรู้ได้อยู่แล้วว่าเหยื่อผู้เสียหายน่าจะถูกล่ามโซ่จากการค้ามนุษย์ทางเพศ ก็มีผลทำให้ผู้กระทำผิดไม่มีความผิดฐานค้ามนุษย์ ฉะนั้น แนวทางการใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในต่างประเทศในส่วนของตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ทางเพศของต่างประเทศส่วนใหญ่ที่มีมุมมองเหมือนกันกับตัวบทกฎหมายว่า ผู้กระทำผิดไม่จำเป็นต้องรู้แต่ควรตระหนักว่าควรจะต้องรู้ได้อยู่แล้วว่า การกระทำที่ขนส่งเหยื่อให้บุคคลอื่นนั้นน่าจะมีการเอาเปรียบเหยื่อจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศอยู่แล้ว อันครบองค์ประกอบความผิดฐานค้ามนุษย์แล้ว ซึ่งสอดคล้องกันกับแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ในประเด็นส่วนเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ ดังนั้น แนวทางในการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายมาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการตีความหมายการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ เห็นว่า จะต้องนำแนวทางจากการวิเคราะห์ความแตกต่างในตัวบทกฎหมายดังกล่าวแล้วที่ไม่มีในตัวบทกฎหมายไทย(เฉลิมชัย ก๊กเกียรติกุล, 2556, น.1) โดยนำแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ในส่วนที่ว่า “การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น” ดังกล่าวนี้น มาปรับใช้เพิ่มเติมตีความ (Business Analysis of Law, 2019, p. 1) ในตัวบทกฎหมายตามมาตรา 6 และ มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ของประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับต่างประเทศซึ่งล้วนมีตัวบทแนวคิดนี้ประกอบอยู่ด้วย

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ที่ 1 จากปัญหาการใช้มาตรการทางกฎหมายการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทยนั้นเกิดจากการกำหนดนิยามการตีความการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของระบบกฎหมายประเทศไทยนั้นมีมุมมองว่า ความผิดทางฐานคุ้มครองทางเพศโดยมิชอบของประเทศไทยนั้นจะต้องมีองค์ประกอบความผิดที่เกิดขึ้นโดยเจตนาในการกระทำผิดอาญาในแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบที่ผู้กระทำความผิดต้องรู้เสียก่อนประกอบด้วย จึงจะมีความผิดฐานคุ้มครองทางเพศเพราะว่า ความผิดดังกล่าวนั้นถือว่าเป็นความผิดที่มีความเกี่ยวพันกันและเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบการคุ้มครองทางเพศที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการคุ้มครอง พ.ศ. 2551 ตามมาตรา 4 ประกอบ มาตรา 6 ซึ่งหากเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงที่ไม่สามารถนำสืบพยานให้ปรากฏได้ว่า ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดอาญาดังกล่าวโดยรู้ข้อเท็จจริงว่ามีการกระทำผิดคุ้มครองทางเพศได้จริง ทั้งที่ ผู้กระทำความผิดน่าจะควรรู้หรือตระหนักรู้ได้อยู่แล้วว่า เทียบผู้เสียหายน่าจะถูกเอาเปรียบจากการคุ้มครองทางเพศ ก็จะมีผลทำให้ผู้กระทำความผิดไม่มีความผิดฐานคุ้มครองทางเพศ

วัตถุประสงค์ที่ 2 จากแนวทางการใช้มาตรการทางกฎหมายการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในต่างประเทศในส่วนของตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทางเพศของต่างประเทศส่วนใหญ่ที่สอดคล้องกันกับแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ในประเด็นส่วนเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ยึดหลักแนวคิดว่าการแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น ซึ่งสหประชาชาติให้ถือเป็นมาตรการทางกฎหมายเพื่อบังคับใช้เกี่ยวกับการบังคับใช้กระทำความผิดฐานการคุ้มครองอันยังมีความแตกต่างจากประเทศไทย เพราะประเทศไทยได้กำหนดนิยามการคุ้มครองเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศที่แตกต่าง โดยมีมุมมองว่า ความผิดทางฐานคุ้มครองทางเพศของประเทศไทยนั้น จะต้องต้องมีองค์ประกอบความผิดอาญาที่เกิดขึ้นโดยเจตนาในการกระทำผิดแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบประกอบด้วยเสียก่อนจึงจะผิดฐานคุ้มครองทางเพศ ซึ่งไม่ได้รวมของการกระทำผิดของบุคคลอื่นร่วมอยู่ด้วย

วัตถุประสงค์ที่ 3 จากผลความแตกต่างในตัวบทกฎหมาย ในตัวบทกฎหมายตามมาตรา 6 และ มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการคุ้มครอง พ.ศ. 2551 ของประเทศไทยนั้นน่าจะยังขาดตัวบทจากแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 (บรรเจิด สิงคะเนติ, 2563, น. 1) ในส่วนที่ว่า “การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น” ดังกล่าวนี ซึ่งในตัวบทต่างประเทศที่ได้ศึกษามาแล้วล้วนมีตัวบทกฎหมายแนวนี้ประกอบอยู่ด้วย เพราะว่า การที่มีคำจำกัดความให้รวมถึงการกระทำผิดการค้าประเวณีของบุคคลอื่นร่วมอยู่ด้วย ซึ่งการมีคำนี้ก็ย่อมทำให้การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย

การคำนุญษ์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบสามารถครอบคลุมถึงผู้ร่วมกระทำผิดคนอื่นได้

วัตถุประสงค์ที่ 4 จากการนำแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ในส่วนที่ว่า “การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น” ดังกล่าวนี้นี้ มาปรับใช้แก้ไขเพิ่มเติมในตัวบทกฎหมายตามมาตรา 6 และ มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ของประเทศไทยนั้น น่าจะทำให้สอดคล้องกับต่างประเทศ (จรัญ โฆษณานันท์, 2558, น. 73-95) ซึ่งล้วนมีตัวบทแนวคิดนี้ประกอบอยู่ด้วย โดยเฉพาะการที่น่าจะต้องมีคำจำกัดความระบุให้รวมถึงการกระทำความผิดการค้าประเวณีของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ ก็จะเกิดประโยชน์ (จรัญ โฆษณานันท์, 2558, น. 154-161) ในการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศที่สามารถครอบคลุมถึงผู้ร่วมกระทำผิดคนอื่นได้ทั่วไป (Owlcation, 2023, p. 2) โดยเปิดมุมมองการตัดสินคดีให้กับศาลประเทศไทยที่สามารถตัดสินได้ตามนิยามกฎหมายอันสามารถครอบคลุมถึงความผิดฐานค้ามนุษย์ทางเพศได้อย่างเหมาะสมโดยไม่ต้องคำนึงถึงเจตนาของผู้กระทำความผิดในฐานความผิดตามตัวบทกฎหมายดังเดิมอีก

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

1. ข้อเสนอแนะวิธีการใหม่

ประเทศไทยสามารถนำวิธีการใหม่ที่จะได้การนำแนวคิดของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ในส่วนที่ว่า “การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดนั้นก็ให้รวมไปถึงการกระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น” ดังกล่าวนี้นี้ มาปรับใช้แก้ไขเพิ่มเติมในตัวบทกฎหมายตามมาตรา 6 และ มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ของประเทศไทยนั้น โดยเฉพาะ การที่น่าจะต้องมีคำจำกัดความระบุให้รวมถึงการกระทำความผิดการค้าประเวณีของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการตีความหมายการค้าแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบที่สามารถครอบคลุมถึงผู้ร่วมกระทำผิดคนอื่นได้โดยเปิดมุมมองการตัดสินคดีให้กับศาลประเทศไทยที่สามารถตัดสินได้มากขึ้นตามตัวบทกฎหมายที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมใหม่

2. ข้อดี ประโยชน์ และข้อเสียของการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย

ข้อดีและประโยชน์ ทำให้มีการตีความนิยามความหมายการค้ามนุษย์ทางเพศได้อย่างเพียงพอสอดคล้องเหมาะสมกับเจตนารมณ์ของแนวคิดกฎหมายสากลตามแนวคิดดั้งเดิมของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ตั้งขึ้นในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 และยังเกิดประโยชน์ในการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ทางเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะว่า สามารถใช้นิยามความหมายนี้ลงโทษผู้กระทำผิดที่เป็นต้น

ทางในการกระทำผิดโดยเฉพาะการลักลอบส่งเหยื่อให้ไปค้าประเวณีได้อย่างครอบคลุมภายใต้เจตนาที่ผู้กระทำผิดน่าจะควรต้องรู้อยู่แล้วว่ามี การกระทำผิดทำให้เหยื่อถูกเอาเปรียบจากการค้าประเวณี ซึ่งทำให้ศาลใช้ดุลพินิจในการตัดสินคดีได้กว้างขึ้นในกรอบนิยามความหมายการค้ามนุษย์ทางเพศ

ข้อเสียของการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย เกิดค่าใช้จ่ายในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวนี้ และอาจจะต้องมีหน่วยงานที่ช่วยเหลือในการวิเคราะห์สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศว่า เป็นการกระทำโดยชอบหรือมิชอบเพิ่มเติมอีกต่างหาก

เอกสารอ้างอิง

- จรัญ โฆษณานันท์. (2558). *นิติปรัชญา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เฉลิมชัย ก๊กเกียรติกุล. (2556). *สำนักกฎหมายบ้านเมือง หรือปฏิธานนิยม (Positive Law)*. สืบค้นจาก <http://chalermchai-nbtc.blogspot.com/2013/06/blog-post.html>
- บรรเจิด สิงคะเนติ. (2563). *ข้อพิจารณาเกี่ยวกับหมวดสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย*. https://www.isranews.org/isranews-article/44590_peace_44590.html
- วรรณวิภา เมื่องอ้า. (2563). *อาชญากรรมทางธุรกิจกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ*. ใน *อาชญากรรมทางธุรกิจ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพิศ ปราณีตพลกรัง. (2559). *กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์*. กรุงเทพฯ:นิติธรรม.
- Business Analysis of Law. (2019). *ทฤษฎีกฎหมายบริสุทธิ์ของ Hans Kelsen*. สืบค้นจาก <https://businessanalysisoflaw.com/2019/08/09/philosophy-law-hans-kelsen-pure-theory/>
- Owlcation. (2023). *Key concepts of the philosophy of Aristotle*. Retrieved from <https://owlcation.com/humanities/Key-Concepts-of-the-Philosophy-of-Aristotle>
- The U.S. Government Printing Office. (n.d.). *Victims of trafficking and violence protection act of 2000*. Retrieved from <https://www.govinfo.gov/content/pkg/PLAW-106publ386/html/PLAW-106publ386.htm>
- United Nations Office on Drugs and Crime. (2013). *United States v. Jones, 532 fed. appx. 769 (9th cir. 2013)*. Retrieved from https://sherloc.unodc.org/cld/case-law-doc/criminalgroupcrimetype/usa/2013/united_states_v._jones_532_fed._appx._769_9th_cir._2013.html?lng=en&tmpl=htms